

Ørsted, Tscherning og Bang anerkjendte, tilkom Kongen for at vedligeholde Rigevægten, naar en af de andre Myndigheder ved Overgreb forstyrrede den. Fra dette Synspunkt betragtet, mine Herrer, se De, at Ministeriet Estrup er en ligefrem Konsekvent af det nuværende Folkething; det er Flertallet, der har skabt dette Ministerium og givet det dets politiske Program og Standpunkt; det har næret Ministeriet om ikke ved sin Barm, saa dog ved sit Arbejde; det har givet det Sundhed og Styrke og jeg tror det vil give det et langt Liv ved fremtidig at sørge for, at det faaer Næring. Ministeriets Standpunkt er forfatningsmæssig fuldt saa stærkt som Flertallets. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørrup) udtalte sig blandt de forskellige andre interessante Bemærkninger, han gjorde i Gaar, ved Omtalen af den hidtil brugte Form for midlertidige Finantslove om Muligheden af, at Landstinget ikke i Aar vilde vedtage en saadan. Han udtalte sig i højeste Grad indigneret og yttrede blandt Andet, at det er ikke saa, at en af Lovgivningsmagtens Faktorer har Lov til at vælte det Hele, og saa kom han med forskellige stærke Ytringer om Skandale osv. Det er virkelig en gylden Sandhed, som den ærede Rigsdagsmand der udtalte, og som jeg vil bede Flertallet alvorlig lægge sig paa Hjerte, jeg vil bede Flertallet at anvende Alvor i sand Betydning og lægge sig det paa Hjerte, at naar Grundloven har lagt Lovgivningsmagten hos 3 Faktorer, der indbyrdes ere forpligtede til at søge Overenskomst, og en enkelt af disse Faktorer saa stiller sig saaledes, at fra de Andres Side enhver Overenskomst er umulig, da, mine Herrer, er det den Del af Lovgivningsmagten, der sprænger Grundloven, den, der gjør Grundlovens Opretholdelse og Gjennemførelse umulig. Naar de Herrer erklære, at de ikke ville forhandle med Regjeringen, naar de henlægge selv de vigtigste Lovforslag urørte til kommende Tider, saa har ingen Anden end de selv Ansvaret for, at hele Lovgivningsmagtens Virksomhed standser, og at Grundlovens Opretholdelse og Gjennemførelse bliver umulig, og naar de Herrer overfor Finantsloven allerede ved dens første Behandling erklære, at den skal beklippes eller bekræves eller gjøres saa mager som mulig, og dette virkelig udføres saa grundig, som det er sket ved den stedfundne Behandling af Finantsloven, hvor de Herrer gjenemgaaende ere gaaede frem efter deres eget ensidige Syn paa, hvad der maatte være knebent tilstrækkeligt til at holde Statsmaskineriet gaaende, og det uden at tage det mindste Hensyn til, hvad de to an-

dre Faktorer mene, saa er det ikke Veien til at opnaa Noget, men det er Veien til at vælte; og naar vi saa staa der den 1ste April uden Finantslov, hvilket en æret Taler i Gaar betegnede som en Forbrudelse, saa er det dette Thing, der begaar Forbrudelsen, men ikke Regjeringen eller vi Andre, som have viist os villige til ethvert Skridt for at komme ind paa grundlovmæssige Tilstande. Med Hensyn til det foreliggende Forslag maa det dog ogsaa være os Andre tilladt at have en Mening ligesaa vel som de Herrer, og jeg kan ikke se rettere, end at Forslaget er et ærligt Forsøg paa at komme til den 1ste April at staa i grundlovmæssige Tilstande. Hvad der kan indvendes imod det fra Grundlovens Standpunkt, er det Samme, der gjælder som Indvending overfor alle midlertidige Finantslove, at det er en Opgivelse af Grundlovens Bestemmelser om Finantsloven, en midlertidig Opgivelse, hvortil alle de i Lovgivningsmagten deltagende Myndigheder give deres Samtykke, deraf, uden at bruge de Former, der ere foreskrevne for enhver Grundlovsforandring. Denne Indvending er ofte bleven gjort fra den ene Side saavel som fra den anden Side, men den gjælder jo ikke mere det foreliggende Forslag end alle de andre midlertidige Finantslove. Det, hvori dette Forslag afviger fra de tidligere lignende Love, nemlig den Maade, hvorpaa Regjeringens Frihed begrændses, har Intet at gjøre med det statsretlige Spørgsmaal om, hvad der er grundlovmæssigt eller ikke. Det er et Spørgsmaal, der har Betydning med Hensyn til at værne om de Herrer's Magt eller Magtbrunde, hvad man nu vil kalde det, men som Intet har at gjøre med det egentlige statsretlige Spørgsmaal, om Forslaget er grundlovmæssigt eller grundlovsstridigt. Jeg tillader mig derfor at tro, at de stærke Udtryk, man har brugt om Regjeringen, om Forslaget og om os Andre, ere kun Rabaldernumre, som ingenksomhelst Berettigelse have.

Mourad: Ja, jeg veed ikke, men jeg tror rigtignok, at man kunde frites til at sige, at der var temmelig meget Rabalder i, hvad det ærede Medlem udtalte. Han gik jo ind paa at behandle de store politiske Spørgsmaal, men jeg skal ikke følge ham paa denne Vej. Jeg skal kun bemærke, at der er visse Love i den politiske Udvikling, ligesom der er det i Naturen; det kommer an paa at finde disse Love, men det er for-gjæves, at man modsætter sig dem. Disse Love føre i konstitutionelle Stater med sig, at der udvikler sig det parlamentariske Regi-